

Beazley, Richard Paul

Private

**North Shore (New Brunswick)
Regiment**

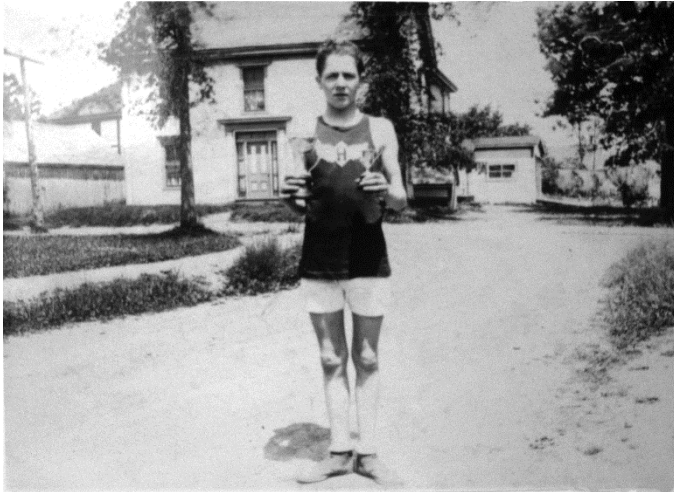
Royal Canadian Infantry Corps

F/36676

Richard (Dick) Beazley wordt geboren in Hantsport, Nova Scotia, Canada op 19 juni 1911. Hij is het vijfde kind van Gabriel Clarence en Blanche Gertrude (Wamboldt) Beazley. Hij gaat op 5-jarige leeftijd naar school in Winnipeg, Manitoba, Canada, waar zijn ouders naar verhuisd waren zodat Gabriel met zijn broer in de Beazley Brothers chocoladezaak kan samenwerken. Beide mannen zijn banketbakkers. Het gezin blijft tot 1918 in Winnipeg en keert dan terug naar Hantsport, waar Dick opgroeit met zijn broer Fred en zussen Thelma, Annie en Mona.

Dicks opleiding eindigt in 1925 met een Grade 8 diploma als hij 14 jaar oud is, waarschijnlijk omdat hij al betaald werk kan krijgen. Nadat hij van school is gegaan, heeft hij diverse, afwisselende banen. Op 16-jarige leeftijd wordt hij een actief lid van de St. James United Church in Hantsport. Gedurende zijn jeugd en ook als volwassene is hij betrokken bij parttime banen en organisaties zoals Boy Scouts, Tuxis (een andere jeugdorganisatie voor jongens), en houdt hij zich bezig met sporten zoals basketbal, honkbal en boksen. Dick is ook geïnteresseerd in sociale activiteiten; staat bekend om de grappen die hij met zijn familieleden, vrienden en collega's uithaalt; en is een populair lid van de gemeenschap.

Dick in 1927, 16 jaar oud.

En hij is terecht beroemd: Dick is een van de beste afstandslopers in de kustprovincies van Canada van eind jaren twintig tot begin jaren veertig. Hij wint steeds en eindigt op de hoge plaatsen in korte en nog meer in langere races, inclusief de marathon. Hij behaalt de 40^e plaats in een veld van 180 internationale lopers in de Boston Marathon van 1938.

Dick helemaal rechts.

Een sportschrijver merkt op dat Dick een favoriet in zijn geboortestad is die wijdverspreid populair wordt bij sportschrijvers en fans van hardloophwedstrijden uit Nova Scotia. Dit is het tijdperk waarin kranten de belangstelling voor hardloophwedstrijden op straat opwekken, radiostations de voortgang van de renners uitzenden tijdens de races en meer dan 20.000 fans de straten vullen van Halifax, de hoofdstad van Nova Scotia, om de hardlopers aan te moedigen. Dick wordt in 2002 postuum opgenomen in de Nova Scotia Sport Hall of Fame.

In 1935, op zijn 24ste verjaardag, trouwt Dick met Mary Elizabeth Benedict (18 jaar oud), eveneens uit Hantsport. Ze krijgen drie zonen, Leslie Donald (geboren in 1936), Richard Paul (geboren in 1939) en Wayne Gabriel (geboren in 1943) Beazley.

Richard, Mary, Dick, Leslie.

Mary, Dick and baby Wayne.

Hantsport is een haven aan de rivier de Avon die uitmondt in de beroemde Bay of Fundy, en tijdens Dick's leven is het een stad van molens met een houtbedrijf, een pulpfabriek, een papierfabriek, een appelsapfabriek, een snoepfabriek, en een verkooppunt voor gips. Voor jonge mensen is er periodiek werk onder meer het laden van pulpboten, het maken van aardbeienkistjes, het maken van kerstsnoepjes, het snijden van pulphout, het plukken van appels, enz. En voor volwassenen zijn er kansen in overvloed op full-time banen. Als Dick bij het Canadese leger gaat, werkt hij al een paar jaar bij Murray's Lumber Mill en gedurende 10 jaar bij de Pulp Mill van Minas Basin Pulp and Power Company, waar hij ploegbaas is.

Dick, 32 jaar oud, 1.67 m lang en is bijna 56 kg zwaar, meldt zich op 31 januari 1944 in Kentville, Nova Scotia, aan bij het Canadese leger. Hij biedt zich laat als oorlogsvrijwilliger aan, als mannen van zijn 'hoge leeftijd' geaccepteerd worden, en traint twee maanden in Brampton, Ontario, Canada, en zes maanden in Camp Aldershot, Kentville, Nova Scotia.

Hij wacht twee maanden op inscheping voor Europa in Debert, Nova Scotia; vertrekt op 14 oktober 1944 vanaf Pier 21 in Halifax, Nova Scotia naar het buitenland; hij gaat op 20 oktober 1945 in Engeland van boord; meldt zich op 21 oktober 1944 voor zijn taak; vertrekt in januari 1945 naar het vasteland van Europa als lid van het New Brunswick North Shore Regiment; en sneuvelt op 26 februari 1945 in de strijd in het West-Europese oorlogsgebied bij Keppeln, Duitsland. Hij is de enige bewoner van Hantsport die sneuvelt tijdens de Tweede Wereldoorlog.

Voor zijn korte dienstperiode krijgt Dick de Canadian Volunteer Service Medal and Clasp, France German Star War Medal, de 1939-1945 Star War Medal en de 1939-1945 George VI Medal. Zowel zijn vrouw als zijn moeder ontvangen het Memorial, of Silver, Cross van de regering van Canada 'ter nagedachtenis aan iemand die stierf in dienst van zijn land'.

Private Richard Paul Beazley (F / 36676) ligt begraven in graf **IX. H. 5.** op de Canadese Oorlogsbegraafplaats Groesbeek, in Nederland.

Zijn vrouw Mary, alle drie zijn zonen, verschillende andere familieleden en vrienden hebben in de loop der jaren zijn graf bezocht.

Op 1 juli 1947 wijden veteranen die lid zijn van Hantsport's Lucknow Branch No. 109 van het Royal Canadian Legion de Dick Beazley Memorial Six-Mile Race in. Het wordt sindsdien elk jaar gelopen en is de op een na langste wegrace die jaarlijks wordt gelopen in Nova Scotia. De drie zoons van Dick en hun familieleden steunden de race jaarlijks en ondersteunen die nog steeds door erin te rennen en soms te winnen, of door te helpen bij het plannen, organiseren en uitvoeren ervan. De race is een feest voor Hantsport en zijn familie, ter nagedachtenis aan zijn korte leven en ultieme opoffering.

In de inleiding van een eerbetoon aan Richard Paul Beazley... 60 jaar na zijn dood in 1945 tijdens de Tweede Wereldoorlog, geschreven en samengesteld door Grace M. Beazley (11 november 2015), schrijft ze aan de familie van Dick: "De meeste mensen die dit eerbetoon lezen zullen 'de man' niet hebben ontmoet, en ik ook niet. Hij stierf in 1945 toen sommigen van ons nog heel jong waren en voordat anderen van ons waren geboren. Toch voel ik dat ik 'de man' ken. Misschien voel jij dat ook. Het gevoel is gegroeid sinds ik door mijn huwelijk in 1962 tot de familie Beazley behoor, omdat deze man vooral elke 1 juli en elke 11 november wordt herdacht door de herdenkingswegrace die naar hem werd genoemd en de Remembrance Day-dienst, beide gehouden in zijn geboorteplaats Hantsport, Nova Scotia. Bovendien omvat elk van deze jaarlijkse evenementen een familiebijeenkomst, aanvankelijk in het huis gebouwd door Dick en Mary, (later bij het huis van hun oudste zoon, en zelfs nog later bij een van hun kleinzonen).

Zoals Mary het wenste, staat het volgende citaat
uit het gedicht "For the Fallen" van Laurence Binyon,
vaak aangeduid als de "Ode to Remembrance",
met het laatste woord 'hen' veranderd in 'hem', gegraveerd op de
grafsteen van Richard (Dick) Paul Beazley
"At the going down of the sun and in the morning,
We will remember him."

(Bij het ondergaan van de zon en in de ochtend Zullen we hem gedenken).

Dicks zonen, schoondochters, kleinkinderen, achterkleinkinderen en verre familieleden herinneren zich hem met trots en dankbaarheid omdat hij zijn leven heeft gegeven zodat het leven van andere mensen vrij zal kunnen zijn van tirannie.

Biografie beschikbaar gesteld aan Faces To Graves, met dank aan Les, Richard en Wayne Beazley.

Mary met haar zoons en met Dick in gedachten.

Camp Runners Capture Dartmouth Road Race

Sgt. Doiron Adds Another Race To His Record

Members of the Camp Cross Country team distinguished themselves again at the Natal Day celebrations in Dartmouth, N. S., where they stole the show in the six-mile road race. A four man team, headed by Sgt. L. G. Doiron, M.D. 6 three-mile champ, and consisting of himself, Sgt. S. N. MacMillan, L/Cpl. J. W. Bates and Pte. Dick Beazley, our boys went out and captured no less than ten prizes in all and made a remarkable team showing.

The race was won by Sgt. Doiron in the very good time of 33.24 and he was chased to the finish line by Beazley, a veteran of the longer runs in Nova Scotia for many years. Doiron made a spectacular sprint at the end of the race and won going away but Beazley was still quite strong at the finish. In third place came another veteran of the road racing game, Silas MacLellan, Noel, N. S., and close behind him was L/Cpl. Bates who finished fourth.

Sgt. MacMillan, who has been out of competition most of the summer due to hospitalization and a lame arm, showed lots of grit to place eighth

(Continued on page 7)

(Continued from page 1)

and give our lads the team prize with the very low score of 15 points. Their score couldn't have been beaten had all the other entrants in the race combined against them which they tried to do before the race started.

The boys ran a lovely team race and kept well together for the first four miles with MacLellan running by their side. MacMillan and Bates ran into a little trouble at this stage and found the going a bit tough with MacMillan's arm giving him some pain and Bates was having a little trouble with his wind, unusual for him, but blamed on the extremely hot day. Doiron and Beazley and MacLellan started to pull away from the other two and kept out in front from there to the finish line. MacMillan took a cramp later but recovered to improve his position in the last mile.

Each of the boys won individual prizes for their position of finish while Sgt. Doiron in addition to winning

first prize, also receives a shield to hold for one year and won the special prize for the first service man to finish. All four members of the team received individual prizes for winning the team prize, making a total of ten prizes in all. Nice going, lads.

Dartmouth Natal Day 6-Mile Road Race
[Aldershot News, August 1944, pp. 1, 7]